

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR HIVATASRENDI FEJLŐDÉS MUNKÁLÓJA

„MINDEN EMBER ANNYIT ÉR, AMENNYIT TUD S AMENNYIT PRODUKÁL!”

Előfizetési díj egy évre . . . 2.— P
Csekkszám: „Tisztes Ipar”
Budapest, 10.457.

Főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 20—22. szám
Telefon: 13-00-92

Sajnálom a trógereket,

az élet hajótöröttjeit. Férfi önérzetükben megrogyant emberck ezek. A fejük lóg, derekuk hajlott, a lelkük is csak csúszni tud. Életükben minden csak könyörödőmánya. Nélük minden úgy puffan, ahogy esik. Nemcsak otthon a családban papucshősök ők, de az életharcban sincs szavuk. Lelkük izma nem tud már megkeményedni és akarássá acélosodni. Alkotó, teremtő munkára ők már képtelenek.

Csak sajnálni lehet őket és mindent el kell követni, hogy hónuk alá nyúljon az ember, igyekezzék őket talpraállítani, egy kis önérzetet beléjük dőngetni és az ambicionak legalább halvány fényét bennük felébreszteni, hogy emberek akarjanak lenni a saját lábukon, a maguk munkájából. Alig kecséget ez a legkisebb reménnyel is, de mégis erőlködni kell, emberi méltóságunk követeli meg tőlünk, hogy őket is igyekezzünk emberré tenni. A sajnálat mellett azonban az a kérdés is felötlök bennünk, hogy miért kerültek oda, ahol vannak, hol bicsaklott ki életük, miért lettek trógerek?

A hibát a társadalomban keresd,

a mai élet összvetélében, a mai kenyérharc ember-telen igazságtalanságában, ahol egyesek eleve élet-halálra vannak ítélve, bármennyi munkakedv és tehetség van is bennük. Nem szabad túlságosan csodálkozni azon, ha férfiak, kikben duzzad a tetterő, kikben lángol az ambíció, az alkotás utáni vágy, kikben erő és tehetség van, ha hosszú éveken keresztül a tétlenség sivárságába vannak belékényszerítve, ha a tehetetlenség nyomorúsága nyomja őket a mélybe, akkor a legszebb tehetség is elsatnyul, a legnagyobb ambíció is elsorvad, a tennivágyás óriási erőből is totális tehetetlenség lesz. A mai élet berendezkedésének teheroldalára ilyen tételek is irandók. A tett-erős és tehetséges emberek százazreit ítélte tétlenségre és ezzel megfosztotta Hazánkat és fajtánkat, ársadal munkát és az egész emberiséget a Teremtőtől neki juttatott értékek kifejlődésétől. Megbocsájtathatlan bűn ez, mert ezeket a tehetségeket és erőket nem lett volna szabad nélkülöznie a magyar életnek, az emberiségnek.

Égbe kiáltanak ezek a szegény trógerek, szerencsétlen életű emberek, önmagukkal is tehetetlen férfiak. Értük felelni kell majd valakinek.

De egy elhibázott fiatalság is

áll nagyon sok esetben a trógerek és szerencsétlen emberek férfiülete mögött. Végzetes hiba volna, ha

minden hibát kívül keresnénk, ha ma minden tehetetlenséget, lustaságot és munkátlanságot az élet mai berendezkedésére hárítanánk át. Elrontaná az egész jövőnket. Az önismeret lényeges alkotóeleme az előrehaladásnak. Hány mai tróger mögött egy átlumpolt, könnyelműséggel, eléggé nem ostorozható hitmagnysággal teli ifjúkor áll. Csak a mának élt, leszakította minden óra rózsáját, örömét, nem rakott alapot, persze az élete csak légvár lehetett és felnőtt élete csak lekvár.

Nem a társadalomtól, a kívülünk álló élet berendezéseitől kell várni az élet boldogulását, az belőlünk indul ki. Kívül csak az igazságos adottságoknak kell meglenniök. De ezek hiába vannak meg, ha önmagamban nem formálok az izmokat, nem hozom felszínre az erőket, ha nem tárolom önmagamban az erőket. Bármilyen igazságosak is a körülöttem levő állapotok, az önmagától embert belőlem nem faraghat. A magam munkáját, önnevelését és sok lemondást igénylő előkészülést az életre nem pótolhatja sem törvény, sem rendelet, sem bármiféle még olyan igazságos életberendezkedés sem.

Tróger leszek, szerencsétlen életű ember leszek, önmagammal és családommal tehetetlen ember leszek, ábrmilyen igazságos is körülöttem minden, ha nem rakótárolok el önmagamban sok erőt és tudást. És ezt ma, fiatal koromban kell megtennem.

Újra útra kélünk

Irta: Nagy Lajos tanító,
kőbányai egyleti tag.

Készülődjünk mi is immár, a kapu kitérve.
Menetelnek honvédeink Erdély-országába,

Cihelődjünk újra útnak, mint ősszel a madár.
Fel, fiúk, a Kolping-zászlót, ütött az óra már.

Fel a zászlót, jó magasra, hadd szálljon a szélben!
Forró dalunk szikrát csíhol a hús őszi éjben.

Nótaszótól, muzsikától ég mindnyájunk arca,
Nótaszóval, muzsikával, így megyünk a harcba.

A mai diktátorok atyja: Georges Sorel

„Szemlélődés az erőszak felett” címen jelentette meg Sorel 1908-ban egyik leghíresebb művét. Maga sem sejtette, hogy ezzel elindítója lesz egy filozófiai, világnézeti, államrendezési tannak és irányzatnak, amely alig húsz év múlva testet ölt, nem hazájában ugyan (az ő hazája Franciaország), hanem Európa több államában. Amikor könyvét elindította, akkor aranykorát élte Európában a demokrácia és elképzelhető, hogy milyen félelmetes gondolatot jelentett abban az elpuhult és elkényelmesedett korban az a szó: erőszak. Borzadva fordultak el a könyvtől, de a szerzőjétől is. Pedig sürgősszerűen be kellett következni itt Európában mindannak, amit Sorel könyvében lefektetett, amit ő előre látott, de amitől kortársai borzadva idegenkedtek. Csak gondolkozni kellett volna nekik és belátni azt a történelmi nagy igazságot, hogy ideig-óráig, évekig, néhány hosszú évtizedekig el lehet nyomni az igazságot, de azt megtörni nem lehet. Mert nem kevesebbről, mint az igazságról volt már szó Sorel meglátása szerint. A demokráciában az, aki az igazságot akarta, nem tudott elég erős elni ahhoz, hogy az igazságot meg is valósíthassa, nem tudott hatalomhoz jutni, nem tudta a vezetést magához ragadni, nem tudta az állami ügyek intézését kézbe venni. Az igazság önmagában gyengének bizonyult. Az az ember, aki igazságos volt, akinek meglátásai és gondolatai voltak, aki tisztán és egyenesen akarta vinni az emberiséget a tiszta igazság irányába, az kénytelen volt félreállni, mert az igazságtalanok erősebbek voltak.

Meg kell tehát fordítani a helyzetet: *ha az igazságos ember nem tud erős lenni, akkor meg kell csinálni azt, hogy az erős ember legyen igazságos.* Ez azt jelenti, hogy először az erőnek kell lenni, azaz az erőszaknak, amely aztán legyen igazságos. Ez az erőszakos igazság. Ez az erőszakos igazság legyőzte az igazságos, de erőtlent embert és legyőzte az igazságtalan erőt is.

Sorel nagy víziója ez: *modern diktátor, akiben az erő és az igazság testet ölt, minden erejét ellenállhatatlanul arra használja fel, hogy az igazságot tűzön-vízen keresztül megvalósítja. Ezen útjában nem tekint sem jobbra, sem balra, nem vesz figyelembe senkit és semmit, hanem kíméletlenül és mindeneken átgázolva életté formálja az igazságot.*

Nemde ez öltött testet Mussoliniban és Hitlerben. Mindketten sok álmatlan éjszakán keresztül tépelődtek Sorel igazságain, gondolatain, de bennük nemcsak értelmi eszmeifuttatás maradt, hanem vasakarattá izmosodott és életté formálódott mindaz, amit Sorel vaslogikájával lefektetett.

Milyen érdekes, hogy Sorel kultúrmérnök volt és Franciaországban élt. Abban a Franciaországban, ahol ezek az igazságok ma is csak erőszakkal tudnak nehezen felszínre vergődni a nép gondolkodásában.

A manák két nagy diktátora Soreltól tanulta meg azt is, hogy a régi világot nem lehet csupán törvényekkel és rendelkezésekkel megújítani. Egy új embertípus kitermelődéséről, új erkölcsiségről, új gondolkodásmódról és új szellemről kell gondoskodni előbb. Az embert kell átgyúrni, megújítani, hogy az újítsa meg a világot.

Azt is Soreltól vette a két nagy diktátor, hogy új világnézetet kell alkotni, mert a marxista szocializmus csődöt mondott, mert materialista volt. Szellemi fundamentumot kell adni az emberek és ez az új világnézet a vitalizmus: *az eleven életre kell alapozni az ember életét és az életnek megfelelően a küzdelem szellemét kell kihangsúlyozni benne.*

Ezt a szelíd, visszavonult, a nyilvánosságot kerülő kultúrmérnök termelte ki magából.

Zászlót viszünk az erdélyi egyleteinknek

December 8-ika, Kolping születésének évfordulója nagy ünnepe lesz a magyar katolikus legényegyleteknek. E napon Kolozsvárra zarándoklunk, hogy a 22 éves román megszállás rabságából visszatért erdélyi legényegyleteket keblünkre öleljük, őket hivatalosan is beiktassuk a magyar legényegyleti családba.

Visszük magunkkal testvéri szeretetünket. A megszállás alatt is testvérek voltunk, mint testvérek öleltük meg egymást mindannyiszor, amikor csak találkoztunk. Vágyódás élt az erdélyi legényegyletek szívében, hogy újra szabad magyarok lehessenek. Férfi sajnálat élt bennük, hogy nélkülözniük kellett őket a magyar teremtő munkában. Most a két testvér egymásra talált és szeretetben összefonódik.

Visszük magunkkal büszkeségünket. Nagyon büszkék vagyunk az erdélyi legényegyletekre, azoknak hősiességükre, keményen elviselt szenvedéseire. A magyarság fellegvárai voltak az egyleteink. Nem szavakkal voltak magyarok, hanem tettekkel, áldozatokkal, lemondásokkal.

Visszük magunkkal szent magyar elhatározásunkat, hogy összefogunk a szebb magyar élet munkálásában. A mi hazafiasságunk ezentúl is a munka lesz, az alkotó, teremtő munka. Kezet szorítunk ott Kolozsvártot majd az erdélyiekkel és ebben a kézzorításban ez a hatalmas nagy elhatározás lesz: fölépítjük naggyá, hatalmassá, erőssé a mi édes magyar Hazánkat.

És visszük magunkkal piros-fehér-zöld zászlóinkat, a magyarság szent szimbólumát. Selyemből készítettük, mert nem sajnáljuk a kiadásokat, de benne és rajta lesz a szívünk is, mert szív adja szívnek.

Készüljetelek anyaországbeli legényegyletek, legyetek ott mind december 8-án Kolozsvártot. Készüljetelek erdélyi egyletek, Ti is legyetek ott mindannyian Kolozsvártot.

50 százalékos vasuti kedvezményt kérünk az útra, amit remélhetőleg meg is kapunk, így minden egylet a saját vasuti állomásáról indulhat csoportosan Kolozsvárra. Toborozzuk a tagokat már most, családtagjaink is jöhetnek, a pártoló tagok is.

A zászlóanyai tisztséget az anyaország legényegyleti világi elnökeinek feleségei töltik be. Jelentés az egyletek, hogy a világi elnök felesége vállalja-e a tisztséget, jelentés után a Szövetség felkéri az elnöknet a tisztséget elfogadására.

Az ifjúság beszél

Kedves Barátom!

Régen beszélgettünk már kedves témákról. Messze vagy, időnk nincs a találkozásra, így hát levélben szólok hozzád, Testvér, szeretett Barátom.

Az édesapádról szeretnék Hozzád szólani, arról az édesapáról, aki gondnal, küzdelemmel neveli gyermekét, hogy a gyermek meg tudja jövőjét alapítani. Ne feledd, hogy az édesapa miértünk (kik még nem rendelkezünk erős, vihartálló szárnyakkal) küzd, szenved éjjelt napallá téve és dolgozik verejtékesen. A gyermek és a mindennapi kenyér barázdákat váj homlokára.

Mégis, talán Te is találkoztál már olyan fiúkkal, akiket édesapjuk felnevelt kálváriás étellel s mint az éhes és szomjúhozó madár, meggondolatlanul kiröpül a megszentelt, puha, meleget árasztó fészekből. Azt gondolják ezek, mint a fészekből elrepült, eltévedt madarak, hogy már elég erősek és csak repülnek szabadon, parancs és iga nélkül, mert már nem kisgyermek.

Kedves Barátom! Most a bibliai tékozló fiú története jut eszembe s arra gondolok, hogy ezek sem különbek. Meglátják ezek, hogy mind sírva gondolnak vissza a multra, ha majd ők is elérik és szülők lesznek. A sors visszavág, az ő gyermekük is hasonlóan fog cselekedni. Ő is azt fogja mondani: megélek már magam sí a keresztből. Jó közmondás erre: „Amilyen mérleggel mérsz másnak, olyannal mérlik majd neked is.” Tudod, kedves Barátom, sokszor elszerül a szívem, mikor olyan esetekről hallok, hogy a felnevelt fiú birokra is megy az apával a jussért. Ezek a fiúk mind megbánják az erőszakos, időelőtti juszt, azonban sokszor már késő, mert a juszt már nem az édesapa, hanem a jó Isten osztja ki. Az ilyen apai tisztelet és ragaszkodás hamar sírba teszi a sokat szenvedett apát. Pedig az édesapa az, aki fiának mindig csak a nemest és a jót tanácsolja, hogy az élet viharos tengerén jó erős kezekben legyen a kormány, hogy hajója szerencsésen átjusson a túlsó partra.

Mielőtt levelem befejezném, megkérlek szépen kedves Barátom, továbbítsd e gondolatokat, hogy örömet szerezzünk sok-sok édesapának.

Szeretettel köszönt, Kolping üdvözléssel:

ifj. Lázár Károly Kőbánya.

Milyen London?

Csupán az érdekessége miatt közöljük le az alábbi pár adatot. Ki hitte volna, hogy London, a világ állítólagos legnagyobb városa milyen kicsi. A hivatalosan nyilvántartott City of London összesen csak 14.000 lakost számlál, de 40.000 alkalmazottja van. És mégis mi-ből tevődik össze az 50 km. hosszú, nyolcmillió lakosú London? Tilbury, East-Ham, West-Ham, Woolwich, Greenwich, Wapping, Woplar községeknek meg más Cityknek, towu-oknak és borough-knak a területéből. Ebből aztán még egy érdekesség következik, és pedig az, hogy a Buckingham-palota, a Saint James, a parlament épülete, a West-End, a Piccadilly, a Mayfair és a Trafalgar Square nem Londonhoz, hanem a City of Westminsterhez tartozik.

A híres szociálisan berendezett Angliának érdekességéhez tartozik, hogy Westminster város (120 ezer lakos) egész területe egyetlen ember tulajdona, a westminsteri hercege.

Egy csomó városnak és várnak az együttesét nevezi a közvélemény Londonnak, amely azonban hivatalosan nincs.

Mindenki azt hiszi, hogy ezt a nyolcmillió városát a Lord Major kormányozza. A Lord Major csak a tizenégyezer lakosú City of Londonnak ura. 1215-ben lett megállapítva a jogköre és azóta változatlan. Ez aztán tradíció-hűség. Ugyis lehetne mondani, hogy maradiság. A City fölött a századok minden változás nélkül suhantak el. A lord major körül éppen úgy 25 „aldermen” csoportosul, mint a középkorban. A „guild”-k, a céhek ma sem játszanak kisebb szerepet, mint valaha. A cégtagok évenként összeülnek a Guilhallban és megválasztják

a Lord-majort. A Citynek saját igazságszolgáltatása és rendőrsége van s területére a király is csak a Lord-major előzetes hozzájárulásával léphet be, mégpedig a Temple-bar-on, a City nyugati kapuján át. A városoknak és városoknak ama egyvelege fölött, amit közkeletűen Londonnak hívnak, a London County Council, a „nagy londoni kisparlament” áll, amelynek szerepe — bizonytalan példával — a pestmegyei tanácséhoz volna hasonlítható, ha ugyan ennek hatásköréhez Budapest igazgatása is hozzá tartoznék. Ez a tanács már modern adminisztrációs szervezet, amelyet nem övez ugyan olyan középkori pompa, mint a Lord-majort és környezetét, de viszont a nyolcmillió városát ténylegesen ő igazgatja.

Fodrász Testvérem!

Te, ki e szakmát űzöd, nem gondolsz néha arra, hogy mi lesz a jövőd, hogyan fogod megalapozni családi tűzhelyed?

Nem gondolsz arra, hogy a leghosszabb munkaidőre: 74½ órára Te kapod a legkevesebb fizetést! 8—12—17 pengőt!

Gondolkozz!

Ez az összeg a borralalóval együtt sem ér fel oda, hogy tisztességes megélhetést biztosíts Neked, fodrász testvérem!

Ki ennek az oka? Te magad! Igenis, mert nem tördörsz a szakmai továbbképzéssel. Gyáván, férfiatlanul megalkudsz a helyzettel...

Az nem megoldás, hogy otthagyd a szakmádat! Elmegy más iparágat tanulni. Esetleg, mint segédmunkást, vagy napszámost alkalmaznak. Ezért szenvedtél 3 éven át szakmáért, ezért szőttél álmokat szakmád és magad köré? Ezért? Férfi vagy Testvér! Váltsd valóra álmaidat! Tanulj! Képezd magad a szakmádban! Mi is álljuk meg minden körülmények között helyünket. Haladjunk a kor vágtató szekerével, hogy ne kelljen éhbéért dolgoznunk, s ne kelljen elmennünk segédmunkásnak, napszámosnak...

A központi Legényegylet Fodrászcéhe rendelkezésre áll! Nem baj, hogy nem vagy Budapesten! Fordulj hozzánk egy levelezőlappal s mi az „Új Nemesség” hasábjain válaszolni fogunk. Városod érdeklődését, ha fel tudnátok kelteni, bemutató gárdánk is szívesen lemenne hozzátok s egy táncest keretében bemutatná a legmodernebb fejeket.

Testvér! Ti is kapcsolódjatok be ebbe a munkába! Mi hívtunk, a többi tőletek függ! Tűzzétek Ti is ezt a jelszót magatok elé: a tudás hatalom, a hatalom az kenyér! Hiszem, hogy így nekünk is megadja az Isten a szebb, jobb és gondtalanabb iparos magyar jövőt!

László Ferenc
a Fodrászcéh öreglegénye.

Gratulálunk

Haness Irén, a monori Szent Margit Leányegylet tagja és Pollák György, a monori Róm. Kath. Legényegylet dékánja folyó évi október 6-án tartották eljegyzésüket.

Dittrich István siklósi tagunk eljegyezte Sovescher Erzsikét.

Munkabér- és fizetésemelést

kapnak az ipari munkások és tisztviselők. Az emelkedés hét százalék. A Statisztikai Hivatal számítása szerint a létfenntartási költség jelzőszáma 14 ponttal emelkedett, ami 14 százalékos áremelkedést jelent. A statisztikai megfigyelések szerint a munkások legnagyobb része munkabérének felét élelmiszerre költi, tehát a hét százalékos béremelés elsősorban az ellátás költségeinek fedezését szolgálja. Ez rendkívül fontos szociálpolitikai szempont. A jelenlegi viszonyok között elsősorban az egészség fenntartására kell különös gondot fordítani és ezt szolgálja a rendes táplálkozás. Az egyéb ipari cikkek fogyasztását a béremelés nem mozdítja elő, mert a jelenlegi viszonyok között ennek nincsen nagyobb gazdasági fontossága. Az ipari munkásság foglalkoztatottsága jelenleg kedvező, ami azt jelenti, hogy kevés a munkanélküli és ezzel a fogyasztóképes tömeg erősödik. A munkabéremeléssel egyidejűleg munkabérrögzítés is történt. Ez a mai gazdasági viszonyok között érthető és indokolt. Nem lehet megengedni, hogy egyes termelési ágak kedvező konjunktúrája következtében egyenlőtlen munkabérvizonyok alakuljanak ki. A munkabérrögzítés egyben az élet-színvonal rögzítését is jelenti.

É L Ü N K

DOROG:

Egyletünk kezdettől fogva nagy súlyt helyezett arra, hogy tagjai nemes versenyben mérjék össze erejüket. Ez alkalommal a sakk és asztalitenisz alosztály rendezett háziversenyt, amelyen az egyletnek majdnem minden tagja résztvett. Az érdeklődést nagyban fokozta az a körülmény, hogy a jutalomtárgyak a Badár testvérek ízléses alkotásai közül kerültek ki.

A sakkversenyben a következő tagok nyertek helyezést: Klausz Ferenc, Ferdinánd Sándor, Zsótér Ferenc, Sax Ferenc, Bauer Gaszton.

Asztaliteniszben: Bekó László, Janositz Antal, Bauer Gaszton, Hroch János, Zsótér Ferenc, Jurász Gyula, Klausz Ferenc.

A rendezés önzetlen munkájáért külön elismerést érdemelnek: Zsótér Ferenc és Klausz Ferenc.

Pötös Gyula dékán.

SZARVASI

egyletünk pompás betanulásban adta elő a Szasvasi Színházban „A vén cigány” c. 3 felv. komédiát. Kítűnő alakítást adtak: Litavecz Rózsika, Hegedüs Emmi, Tautman József, Nagy Mihály, Háromszéki Lajos, Kriklák Pál, Trojanovics Mihály, Rózsa László, Pribelszki Ferenc, Molcsán János, Vajda Sándor, Brandt Jolán, Báni József, Nagy Gizella, Krizsán Erzsébet, Nagy Anna, Mózer Ödön, Demeter György, Feczko Ferenc, Kovács János és Kenyeres Ferenc. A rendezés dr. Oswald János és Hegyi József érdeme.

DUNASZÉKESŐ:

Egyletünk szept. 8-án és 15-én nagy sikerrel mutattá be a „Magvető” című irredenta népszínművet. A rendezés Veigerding Mátyás háznagy és Máté Ferenc jegyző érdeme. Szept. 22-én szüreti mulatságot rendeztünk Turschl László dékán és a jegyző rendezésével, most pedig már a „Huszárkisasszony” című operettet tanuljuk Veigerding Mátyás vezetésével. Karácsonyra előreláthatólag a „Sárga csikó”-t fogjuk előadni.

Máté Ferenc jegyző.

NIREGYHÁZA:

Az egyleti élet Révfülöpről való megérkezésünkkor megindult. Minden hétfőn este tartottunk gyűlést, dacára annak, hogy helyiségünkben katonaság volt. Lassan annyira megbarátkoztunk a katonasággal — dunántúliak —, hogy ők is eljöttek a gyűlésre és felszólaltak, vitáztak, stb.

A kurzus óta sok szó esik Révfülöpről. Elhatároztuk, hogy egyleti takarékpénztárt állítunk fel, melynek célja: jövőre tömeges részvételt Révfülöpön.

Örömmel közlöm, hogy minden tagom már segéd és sok közöttük a díszoklevéllel kitüntetett. A legutóbbi szabaduláskor is három szabadult. Az ünnepélyen résztvettünk az egylet világi elnökével és a mintegy 40 főnyi szabadulóhoz a világi elnökkel együtt mondtunk egy-egy buzdító beszédet a legényegylet hármias célkitűzéséről, mely minden ifjúnak kell, hogy programja legyen.

Kovács Gyula elnök.

A PESTSZENTERZSÉBETI JÉZUS SZÍVE LEGÉNYEGYLET

október 5-én avatta fel vezetőségének és avatott tagjainak tableau-ját. Az avató ünnepi beszédet Szolnoki János, az Egylet plébános-elnöke mondotta. Kegyeletteljes hangon emlékezett meg az Egylet alapítójáról, a nemrég elhunyt Petter Géza prépost-plébánosról, aki az 1919-es legnehezebb időkben hintette el a mai Egylet magvát. „Petter Géza volt az egyetlen, aki szembe mert szállani az itt uralmon lévő kommunista szellemmel, megállotta a helyét a vörös viharral szemben és csak az ő erős hitének és akaratának köszönhetjük azt, hogy a hajdan Leninvárosnak nevezett Pestszenterzsébeten ma tablóavatóra jöhettünk össze” — mondotta Szolnoki János plébános-elnök. A meghitt, családias ünnepséget kétszáz terítékes vacsora követte.

Tudod-e

hogy egy francia tudós kiszámította, mennyi madár él a földön. Statisztikája szerint 75 milliárd madár van, tehát 38-szor annyit, mint ahány ember él földünkön. Érdekes még az is számítása alapján, hogy ahol több az ember, mint pl. a városokban és sűrűn lakott vidéken, ott kevesebb madár él. A galambok, verebek és mocsári szárnyasok nem a fogyó, hanem az emelkedő számadat növelik.

hogy az emberi szív egy év alatt harminchatmillió-hétszázkilencvenkétezerszer ver.

hogy a Wega-csillag másodpercenként 24 km. utat tesz meg. Oly messze van a földtől, hogy ezzel az óriási sebességgel is csak 280 ezer év alatt érhetne el hozzánk.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet, Budapest, VII., Rottenbiller-utca 20—22.

Felelős szerkesztő és kiadó: vitéz Pintér József. Máté-nyomda, Bp., VIII., József-utca 61. Telefon: 13—92—59.

Címzett:

Tek. Katolikus Legényegylet